

РЕШЕНИЕ

№ 7155

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **2271** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118а, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) и чл.166, ал.4 от Административнопроцесуалния кодекс. Образувано е по жалба на И. С. Д., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. В. И. срещу Решение № 1040-21-134 от 15.02.2022г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което са отхвърлени жалбите срещу Разпореждане № 212-00-1741-3 от 22.11.2021г., Разпореждане № 212-00-1741-4, Разпореждане № 212-00-1741-5 и Разпореждане № 212-00-1741-6 от 23.11.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица и са потвърдени разпорежданията.

Жалбоподателят оспорва постановленията от административния орган отказ за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО. Счита, че решението е немотивирано и необосновано, както и че липсват мотиви, доказващи крайните твърдения на органа. От съда се иска да отмени оспорения административен акт. В с.з. жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. И. и моли съда да отмени оспорения акт. Не претендира разноски.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С.-град, редовно призован, се представлява от юрк. М., която моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд– София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, приема за установено

следното:

Със Заявление, вх. № 212-00-1741/04.04.2018г., И. С. Д. е сезирал административния орган с искане за отпускане на парично обезщетение за безработица по реда и условията на чл.54а от КСО. С Разпореждане № 212-00-1741-1/16.04.2018г. исканото обезщетение е отпуснато за периода от 12.03.2018г. до 11.03.2019г. в размер 43.92 лв. дневно.

При осъществен последващ контрол относно спазването на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ С.-град на осигурителя „ЛЕХОВ" ЕООД, ЕИК:[ЕИК], приключила с констативен протокол № КВ-5-21-00983069/24.08.2021г. и са установени следните факта и обстоятелства:

Осигурителят „ЛЕХОВ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] е регистриран на 11.04.2008г. с едноличен собственик и управител И. М. Лехов, с адрес на седалището в [населено място], р-н П., вилна зона „Градище", [улица].

Считано от 18.07.2016г. дружеството е прехвърлено на В. Н. П., с адрес на седалището [населено място], р-н Студентски, [улица], вх. Г, ап. 93.

По данни в И. „Население" на ГД „ГРАО" В. Н. П. е починал на 30.10.2020г., удостоверено със смъртен акт № 1110/31.10.2020г. В Търговския регистър няма данни да има правопреемник след смъртта на собственика.

Дружеството е със статут „Развиващ дейност“, като по партидата му в Търговския регистър - обявени актове, има публикувани годишни финансови отчети за извършвана дейност за периода от 2008г. до 2012 г. и 2015г.

Поради съмнения за злоупотреби с фондовете на ДОО, на основание чл.44, ал.1 във вр. с чл.36 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.74 и 75 от ДОПК за установяване на факти и обстоятелства от значение за извършване на проверката по разходите на ДОО на дружеството, с писмо изх. № 1043-21-440#62/28.01.2020г. е изискано съдействие от контролните органи на Националната агенция по приходите (НАП).

С писма вх № 1043-21-440#65/19.02.2020г. и № Ц1030-21-1238/12.11.2020г. от ТД на НАП - С. град ни е уведолил, че на дружество „ЛЕХОВ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] са извършени проверки в информационната система на НАП и са изложени следните факти и обстоятелства: Установено е, че за периода от 2016г. до 2019г. вкл. дружеството има подадени годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за финансовите 2016г. и 2018г., няма такива подавани за 2017г. и 2019г., има регистрирани ЕКАФП.

Установено е, че дружеството е извършвало търговска дейност чрез куриерска фирма „Еконт Експрес" ООД, получавани суми и реализирани приходи по смисъла на ЗКПО за периода от 01.03.2017г. до 30.09.2019г., подлежащи на облагане по реда на ЗКПО.

От контролните органи на ТП на НОИ-С. град са изпратени задължителни предписания за представяне на необходимите документи и писмени обяснения. В отговор от „ЛЕХОВ" ЕООД са изпратени единствено хронологичен регистър за периода 01.01.2016г. - 31.12.2017г. на сч. см. 304-стоки и аналитичен регистър за периода 01.01.2016г. - 31.12.2017 г. на сч. см. 401-доставчици. Не са представени документи, справки, счетоводни регистри и др. съотносими за извършваните дейности и периоди, както и доказателства, че продажбите чрез куриерските дружества са включени като приход в ГДД. Не са представени документи за разходите, липсва счетоводна отчетност, счетоводни регистри, справки и други документи, изискани за

проверката. Дружеството е извършвало продажби на стоки единствено и само чрез интернет. Не е имало стационарен търговски обект. Съответно всички декларираните суми в Годишната данъчна декларация на фирмата са били от интернет продажби.

При извършена справка в информационната система на НОИ, е установено, че В. Н. П. няма декларирано начало на дейност и осигуряване в качеството му на управител на „ЛЕХОВ“ ЕООД. За същия, чрез трети дружества, в качеството му на лице, полагащо труд, с код за вид осигурен „01“, се визуализират подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО на минималните осигурителни прагове за длъжности „сервитьор и барман“, „сервитьор“, „охранител“, „продавач нехранителни стоки“, „монтажник строителни подпори“, „работник паркинг“, „търговски посредник“ и „гипсация“.

Изпратени са задължителни предписания за представяне на необходимите документи за установяване на контакт с дружеството и извършване на ревизия по разходите на ДОО, до адрес на седалището - [населено място], [улица], ап. 93 - писмото се е върнало с гриф „отсъства“ и на личния адрес на г-н П. - [населено място], ул. М. Т." № 127А - обратната разписка се е върнала разписана от Е. А.. Извършено е посещение на адреса на седалището на дружеството: [населено място], [улица], ап.93 от контролните органи при ТП на НОИ -С. град, удостоверено с протокол № ПТ-5-21-0067557Ш5.10.2019 г. - без резултат.

С писмо, изх. № 1043-21-440#19/13.11.2019 г. е изискано извършване на проверка по делегация в ТП на НОИ - П.. В отговор с писмо вх. № 1043-12-983#1/09.12.2019 г. ТП на НОИ - П. е изпратено собственоръчно попълнена декларация от В. Н. П. в едно с приложен списък на всички дружества, в които той е едноличен собственик и/или управител, в която е декларирал, че по приложения списък на фирми не съхранява никакви документи, печати и трудово правна документация, разчетно платежни ведомости или каквито и да е друга документи на фирмите. Не е подписвал трудови договори, заповеди за освобождаване на работници и други документи, свързани с дейността на фирмите. Декларирал е, че не е наясно, не е уведомен дали фирмите извършват дейност, за целта е издавал пълномощни за доста фирми, но към момента не може да каже точно за колко и за кои фирми. Няма достъп до документи и не знае къде се съхраняват.

Съгласно данните в Информационната система на НОИ, от осигурителя са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори за периода от м.09.2016 г. до м.01.2020 г., в който период едноличен собственик и управител дружеството е бил В. Н. П.. Към момента на проверката всички трудови договори са прекратени.

С цел обезпечаване осигурителните права на лицата, за които са подадени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ за периода от м.09.2016г. до м.01.2020г., са изпратени писма за изясняването на факти и обстоятелства, относно трудовата им дейност в „ЛЕХОВ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за събиране на сведения по чл. 44-46 от АПК. в т. ч. и И. С. Д..

Същият е декларирал, че е постъпил в дружеството на длъжност „охрана на склад“ но всъщност му е било възложено да разчиства терен на околоръстен път от дърва за огрев. Бил е освободен, защото е имал проблем със складовете. Твърди, че е бил назначен от Лехов, но го е освободил П.. Работил е от 23.01.2018г. до 12.03.2018г., като е приложил копия от трудова книжка с оформен трудов стаж в „ЛЕХОВ“ ЕООД на длъжност „охрана“ и заповед за прекратяване на трудовото му правоотношение.

Предвид гореизложеното, извършената проверка на „ЛЕХОВ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е на

база информационната система на НОИ, извършените проверки от НАП и от декларираното от лицата. В хода на ревизионното производство за дружеството не са предоставени безспорни доказателства, от които да е видно, че лицата, за които са подавани данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО и за които са подадени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ за сключен трудов договор, реално са положили труд, което е основание за осигуряване, още повече, че едноличния собственик и управител В. Н. П. изрично е декларирал, че не е подписвал трудови договори, заповеди за освобождаване на работници и други документи, свързани с дейността на дружествата.

Наличието на сключен трудов договор между физическото лице в търговското дружество не е самостоятелно основание за осигуряване по чл.4, ал.1, т.1 от КСО, ако лицето не осъществява трудова дейност в изпълнение на този договор. Начисляването и/или изплащането на трудово възнаграждение, както и подаването на данни по чл.5, ал.4 от КСО от осигурителя също не представлява самостоятелно основание за задължително социално осигуряване, ако лицето не е осъществявало трудова дейност през този период въз основа на това правоотношение.

От събраните доказателства се е наложил извода, че дружество „ЛЕХОВ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр.1 на физически лица без да се внасят дължимите осигурителни вноски с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО.

Въз основа на това, на осигурителя „ЛЕХОВ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], на основание чл.108, ал.1, т.3 от КСО, са издадени задължителни предписания ЗД-1 -21-00983057/24.08.2021 г. за заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица, в т. ч. и за И. С. Д. с вид осигурен „01“ за периода от 23.01.2018г. до 11.03.2018г. Имайки предвид, неизпълнението на влезлите в сила задължителни предписания от страна на „ЛЕХОВ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], на основание чл. 4, ал.10, т. 4 Наредба № Н-13/17.12.2019 г., ТП на НОИ - С. град е подало данни за заличаване на декларации образец № 1, подадени за лицата по чл.4 от КСО.

За жалбоподателя е установено, че е бил в трудово правоотношение с „ЛЕХОВ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] от 23.01.2018г. до 11.03.2018г., вкл., като за същия период от дружеството „ЛЕХОВ“ ЕООД за Д., са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО.

От събраните по случая доказателства не се установява И. С. Д. да е извършвал реална трудова дейност по трудовия си договор с „ЛЕХОВ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. В тази връзка - И. С. Д. не попада в персоналия обхват на чл. 54а, ал.1 от КСО.

Предвид заличените данни по чл.5, ал.4 от КСО за И. С. Д. за период от време, който касае правото на ПОБ, длъжностното лице по чл.54ж, ал. 1 от КСО е длъжно да преразгледа основанията за отпускане на ПОБ, като представянето на доказателства от лицето не би довело до промяна на крайното волеизявление на административния орган, С оглед заличените данни, правилно и законосъобразно е издадено Разпореждане № 212-00-1741-4 от 23.11.2021г, за отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ по данните „ЛЕХОВ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] и му е постановено Разпореждане № 212-00-1741-5 от 23.11.2021г. с което е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по подаденото от 04.04.2018 г. заявление вх. № 212-00-1741.

Издадено е и Разпореждане № 212-00-1741-6/23.11.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл.114, ал.3 и във връзка с чл.114,

ал.2, т.2 от КСО е постановено лицето да възстанови добросъвестно полученото ПОБ за периода от 12.03.2018 г. до 28.02.2019 г. в размер на 10 672,53 лв. - главница.

Разпореждане № 212-00-1741-3 от 22.11.2021г., Разпореждане № 212-00-1741-4, Разпореждане № 212-00-1741-5 и Разпореждане № 212-00-1741-6 от 23.11.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица, са оспорени по реда на чл.117 от КСО с отделни жалби, като жалбите са разгледани в едно общо производство по чл.117 от КСО във вр. чл.32 от АПК.

С обжалваното в настоящото производство Решение № 1040-21-134 от 15.02.2022г. на директора на ТП на НОИ-С. град са потвърдени Разпореждане № 212-00-1741-3 от 22.11.2021г., Разпореждане № 212-00-1741-4, Разпореждане № 212-00-1741-5 и Разпореждане № 212-00-1741-6 от 23.11.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица, като са разгледани всички наведени от страна на жалбоподателя възражения и са изложени подробни мотиви по всяко от тях.

По делото, като доказателства са приети документите представени с административната преписка, както и такива приобщени в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл.168, ал.1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл.117, ал.1 от КСО – директорът на ТП на НОИ-С. град. Потвърденото с решението на Директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадени от компетентен орган в съответствие с чл.114, ал.3 от КСО – „ръководител на осигуряването за безработица“.

Оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания отговарят на изискванията на чл.117, ал.5 от КСО, във връзка с чл.59, ал.2 от АПК, посочени са фактически и правни основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК, като е събрал всички относими доказателства.

По делото няма спор по фактите. Спорът е от правен характер и е свързан с отговор на въпроса дали жалбоподателят е "осигурено лице" по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО във връзка с възникналото и прекратено трудово правоотношение между него и „ЛЕХОВ“ ЕООД, респективно в какъв размер и за какъв период му се дължи изплащане на обезщетение за безработица.

Съгласно разпоредбата на чл.54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта, не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не

получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а или професионална пенсия по чл.168, не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда.

В § 1, т.3 от ДР на КСО е регламентирано, че осигурено лице е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Разпоредбата на чл.10, ал.1 от КСО определя момента, от който възниква осигуряването, а именно денят, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4. След като при нарочна проверка е установено, че жалбоподателят не е извършвал реално трудова дейност, то той не подлежи и на задължително осигуряване по смисъла на чл. 4 от КСО.

Разпоредбата на чл.10, ал.1 от КСО сочи, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 от КСО или чл.4а, ал.1 от КСО и за които са внесени или дължими осигурителни вноски, и продължава до прекратяването ѝ. Безпротиворечива е съдебната практика, обективизирана и в Решение № 4718 от 14.04.2021 г. на ВАС по адм. д. № 924/2021 г., VI о., Решение № 2268 от 18.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 9466/2020 г., VI о. и др., че наличието на валиден трудов договор е предпоставка за възникване на трудово правоотношение, но за възникването на осигурителното правоотношение са необходими още и основанията, изброени в чл.10 от КСО в тяхното кумулативно проявление. Задължителна предпоставка за възникването и съществуването на осигурителното правоотношение, а оттам и на правото на парично обезщетение за безработица, е реалното осъществяване на трудова дейност от страна на лицето.

Ответникът е обсъдил събраните в хода на развилото се пред него административно производство доказателства, в резултат на което е приел за установено от фактическа страна, че осигурителят „ЛЕХОВ“ ЕООД се занимава с интернет търговия на територията на Република България, като плащанията се извършвали с наложени платежи и куриерски пратки от „Е. Е.“. Жалбоподателят И. С. Д. е сключил трудов договор с горното дружество на 23.01.2018г., трудовото правоотношение по който е прекратено на 12.03.2018г. В периода от сключване до прекратяване на трудовото правоотношение Д. е работел като „охрана“.

Въз основа на Констативен протокол № КВ-5-21-00983069/24.08.2021 г., издаден от ст. инспектор по осигуряването при ТП на НОИ ответникът е приел, че жалбоподателят за периода на процесният трудов договор не е извършвал реална трудова дейност, което представлява една от предпоставките да се приеме, че не е осигурено лице по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО, вр. чл. 4 и чл. 4а от същия нормативен акт. С оглед горното и въз основа на чл.54а, ал.1 от КСО, законосъобразно и правилно на жалбоподателя е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а КСО.

Констативен протокол № КВ-5-21-00983069/24.08.2021 г., издаден от ст. инспектор по осигуряването при ТП на НОИ, представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК, приложим в настоящето съдебно производство на основание чл.144 от АПК. Същият не е оспорен от жалбоподателя в хода на проведеното съдебно производство, поради което материалната му доказателствена сила не е оборена. В констативния протокол са обективизирани резултатите от извършената при осигурителя „ЛЕХОВ“ ЕООД нарочна проверка, свързана с

наличието на доказателства за реално упражнявана от жалбоподателя трудова дейност в срока на сключения с това дружество трудов договор. От посоченото писмено доказателство безспорно се установява, че към момента на съществуване на процесното трудово правоотношение стопанската дейност на дружеството по никакъв начин не е свързана с длъжността, на която е бил назначен жалбоподателя, както и че не са налице каквито и доказателства да е осъществявал функциите по длъжностната характеристика за тази длъжност.

Ето защо правилно ответникът е приел, че само наличието на валидно сключено трудово правоотношение не е достатъчно за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от това правни последици.

Цялостният анализ на събраните доказателства и наличните данни обосновават извода, че Д. не е извършвал трудова дейност в полза на "ЛЕХОВ" ЕООД през посочения период от 23.01.2018 г. до 11.03.2018 г. По гореизложените мотиви, след като реално не е осъществена трудова дейност, не е възникнало и осигурително правоотношение с произтичащото от него право на обезщетение и жалбоподателят не попада в кръга на осигурените лица по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО. Не е налице една от предпоставките по чл. 54 а от КСО за възникване на правото на парично обезщетение за безработица, поради което и законосъобразно е отказано предоставянето на парично обезщетение за безработица. В тази връзка и правилно, и законосъобразно директорът на ТП на НОИ С. – град с обжалваното Решение № 1040-21-134 от 15.02.2022г. е отхвърлил жалбите срещу Разпореждане № 212-00-1741-3 от 22.11.2021г., Разпореждане № 212-00-1741-4, Разпореждане № 212-00-1741-5 и Разпореждане № 212-00-1741-6 от 23.11.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

Съобразно изложеното, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а оспореният акт потвърден като правилен и законосъобразен.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 46 - и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. С. Д., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. В. И. срещу Решение № 1040-21-134 от 15.02.2022г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което са отхвърлени жалбите срещу Разпореждане № 212-00-1741-3 от 22.11.2021г., Разпореждане № 212-00-1741-4, Разпореждане № 212-00-1741-5 и Разпореждане № 212-00-1741-6 от 23.11.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица и са потвърдени разпорежданията.

ОСЪЖДА И. С. Д., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: